

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio III. Immaculata Conceptio B. V. Liber Vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO III.

Festum Immac. Concept. B. V. M.

Liber Generationis &c. Matth. i.

Liber Vitæ.

Dari Librum vitæ seu Catalogum, in quo iustorum omnium, qui in gratia Dei diem obeunt, nomina conscripsit Deus, coronam illis largiturus æternam, certum est ex Script. AA. Primus, qui Libri hujus meminit, Moyses (1) fuit, aut in-quiens, *dimitte illis hanc noxam, (vituli sc. sacrilegè adorati) aut, si non facis, dele me de Libro tuo, quem scripsisti.* Alter erat regius (1) Exod. 32. Propheta (2) David: *Deleantur de libro viventium.* In nova lege Christi ipse omnium primus mentionem fecit Libri (3) hujus, cum discipulis suis veri nominis gaudium explicaret: *in hoc nolite gaudere, (quod sc. vobis dæmonia subjiçiantur) gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis.* Christi Ducis & Magistri sui sententiam mordicus tenuit & defendit Doctor gentium (4) Paulus, qui signatè commendat Evodiam, Syntichen, Clementem & alios Evangelii Coadjutores hac cum appendice, *quorum nomina (scripta) sunt in libro vitæ.* Idem dilectus Deo Joannes sua in Apoc. (5) visus est propugnare. Verba sic sonant: *Qui non inventus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.* Explico nonnihil præsentem materiam, in quo tantum, ad erigendos in spem vitæ homines momentum reperitur, dicoque, duplici modo ac ratione homines hoc in vitæ libro describi, *absolutè nimirum seu completè ac perfecte, atque iterum inchoativè tantùm, seu, quòd idem fuerit, conditionatè.* Omnes illi & quidem soli *absolutè* libro vitæ inscripti sunt, qui in gratia moriuntur, electi proin sunt ad vitam æternam. *Inchoativè tantùm & incompletè* omnes iusti libro vitæ inscripti sunt, qui tamen adhuc in vivis cum mundo, carne ac dæmone perpetim luctantur; hi etiam *completè & absolutè* libro vitæ inseruntur, si sua in iustitia ad ultimum vitæ præsentis articulum perdurent; Itaque aded vitæ nullum reddit *absolutè* certum de nomine suo in vitæ librum translato (seclusa revelatione, quam habuit D. Franc. Seraph. & alii) sed tantùm *incompletè & conditionatè*

A.
Dari Li-
brum vitæ,
probatum
ex Scriptu-
ra.
(1) Exod.
32.
(2) Ps. 68.
(3) Luc. 10.
(4) Phil. 4.
(5) Apoc.
20.

C

CON

- natè seu inchoativè, multi enim, plurimos annos iusti, probi, & prodigiosa sanctitate conspicui, tandem ultimis vitæ annis, diebus, aut horis à Iustitia excidunt, malè adèdè moriuntur, à Deo reprobantur & damnantur. Cùm ergò Paulus ad Ephesios (6) dixit, eos esse à Deo electos etiam ad gloriam, intelligi debet cùm memorata conditione, si scilicet in Christi fide & gratia Dei ad ultimum usque spiritum perseverent. Cùm porrò ad Ephes. ait, *vos estis cives SS. & domestici Dei*, intelligi debet per gratiam Dei, si quidem hac in gratia etiam decedant, futuri aliquando cives prænominati per gloriam. Sic ipsa quoque Ecclesia, Mater nostra, *fra* orat in secreta Collecta Missæ per Quadragesimam, *ut omnium fidelium nomina beatæ prædestinationis liber adscripta retineat*. Possunt hi tamen deles à sua prædestinatione iterum excidere, proin absolutè prædestinati non sunt sed tantùm conditionatè, si nempe in fide & vitæ sanctitate usque ad finem vitæ perdurent. Noluit ipse etiam Christus 70. Discipulos suos, de quibus paulò ante ex Luca meminimus absolutè certos reddere de sua undique efficaci electione ad gloriam, hinc etiam illis tantum damnationis injecit, citatò hunc in finem Lucifero: *Videbam quoniam nam sicut fulgur è cælo cadentem*, quasi diceret, videte unà & caveate, ut vos similiter cælo seu gratiâ simul & gloriâ excidatis. Ita sanè Cornelius (7) teste, omnes Apostoli ad Apostolatam sunt à Christo electi, ex in Luc. 10. *lis tamen unus erat reprobus & damnatus juxta illud* (8) Christi: *Ne ego vos duodecim elegi, & unus ex vobis Diabolus est*. Pari modo et (8) Ioan. 6. *70. Discipulis Christi septem primi erant Diaconi, ex quibus unus fuit*
- (9) S. Hier. Nicolaus, qui, ut S. Hier. (9) meminit, omnium immunditiarum, & Nicolaitarum hæreseos author dicitur extitisse. Quod ergò 12. Apostolis & eorum sequacibus spondit Christus (10) *vos, qui secuti estis me, sedebitis super sedes 12. judicantes 12. tribus Israel* &c. iterum non absolutè sumi debet, sed conditionatè, si nempe in mei sequela usque ad mortem perfliteritis. Hoc sensu sumi debent alia passim Oracula nonnullis religione conspicuis decantata, nullum scilicet ex Sociorum numerum sacra veste amictum æternis Erebi tenebris damnandum. Sensus est sicut toga monachum non facit sed vita sacris legibus conformis, multò minus toga solitariè sumpta, reddere poterit beatum togatum, sed vita Regulis cælo lapsis ad literam correspondens, ad literam velut amissim punctualiter composita. Effatum est Spiritus (11) Sancti: *Pax super illos, qui hanc regulam secuti fuerint*, non qui eam tantum vocibus jactant, prædicant, secumque gestant, aut quocunque amictu forinsecus repræsentant. Quid gratiæ vestis conferet? Venient, inquit, Deus

Toga nullum libro vitæ infert.

(11) Gal. 6.

Deus (12) *ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* (12) Matt. 7.
 Nimis apertè delirant, qui dicunt, eum, qui semel hanc vel illam sacram vestem induerit, tulerit scapulare &c. ne quidem in hæresin labi posse: fuci! quisquilæ! unde ergò tot Buceri, Palæologi, Agarni, Lampetii, Golterii, Borbonii, Permilii, Præpositi, Ochini, Knoxii, Rabelesii, Balæi, Martinengi, Wigandi &c. unde tot Musculi & Minsteri? In apertam hæresin prolapsi, eique miserè immortui? unde porrò Provincialis ille, qui Raynaudo (13) teste, sub ultimum vitæ articulum vocato ad se fratrum cœtus, iussit vasi undis oppleto silicem immergi, & eductum forinsecus madentem malleo fortiter impactio findi, facta ad suos lecto affusos fratres hac allocutione: Silex iste exterius undâ perfusus, intus tamen siccus est & aridus, ita pariter ego visus vobis fui aquâ baptismatis perfundi, intus tamen, tanquam natus Hebræus mansi siccus, & nullo humore imbutus, & in tali statu nunc ad patres meos Hebræos apponor, valete &c. His rusticibus fœtentem spiritum exspuit, sub toga sua non tantum hæreticus sed etiam recutitus verpa. Sed apage fucos & inanes gerras! ad Librum vitæ regredimur, cui singuli nomina sua inscribi optant, & nunquam inde deleri.

Per se loquendo, omnes ac singulos suæ vitæ Libro inferi vult Servator; omnes enim vult salvos fieri, omnes vult ad gloriam elevari; at non omnes capiunt verbum hoc; non omnes legibus divinis vitam accommodant humanam, non omnes conditionem explent *sine qua non*, non omnes in Christi sequela ad mortem usque perseverant, & idè vel inscripti iterum delentur, vel, ob grandes scelerum acervos ne quidem inscribi merentur. Finalis in bono perseverantia, gratia Dei in articulum mortis exporrecta, nos pariter certos redderet de nomine nostro Libro vitæ commisso; at quis vel signum exhibeat, ex quo spes aliqua formari valeat, nomen nostrum huic Libro insertum esse? *Nescit homo, virum amore an odio dignus sit*, Oraculum est (14) divinum; unde ergò relciam me in gratia moriturum, ad gloriam electum, civem post fata piè obita futurum cœlestis Jerosolimæ? hoc opus hic labor est Opt. AA. Ego neutrum horreo, quia confido, me ex *Signo Magno* (quod Deiparæ ascribit Bernardus) hujus occultæ veritatis in apricum extrahendæ plus quam probabile signum hodie inventurum.

Nolim multis ambagibus uti, verbò rem expediat Deo plenus Patet Anselmus (15) *si portum salutis apprehendere velimus, Dei Genitricis Conceptionem* (puram intellige & immaculatam) *dignis obsequiis celebrare.* Ille de libro vitæ moraliter certus est, qui Deiparam suis obsequiis

(13) Rayn. in Apo. pomp.

C. Deus omnes vult salvos fieri, ira tamen ut in Dei gratia perseverent.

(14) Eccle. 9.

D. Nescimus actu, an nomina nostra sint inscripta.

(15) S. Anselm. l. de Conc. Virg.

(16) Villegas in favor. Virg. c. 4.

E.
Signum tamen affectus inscriptionis Calceus est Marianus.

F.
Probat ex SS. PP. Anselm. Ignat. Bernard. Bonavent.

(17) Apud Celad. de fig. Judith.

(18) S. Bernard. sup. Miss.

(19) S. Bonav. in Pfalt.

colere studuerit, & peculiari quodam affectu eam fuerit in tuum usque profecutus. Haussit hoc ipsum ex Virgine Mariana Senensis Ca- tharina, Villega (16) teste, nullum nempe, quantacumque scelerum mors oppressum, si sub Virginis Matris patrocinio delituerit, pessum posse. Quae causa fuit, cur plures Patres Deiparam cum Arca Noë compararent, sicut enim illi soli, qui Arcam sunt Noëtica inclusi, ab universali cataclismo liberi & immunes extiterunt, ita qui sub Mariano patrocinio victitant, reliquis pereuntibus salvantur, hoc tamen cum discrimine, quod animalia ex Arca prodierunt sua in specie, in qua erant ingressa; taurus Arcam subiit & inde prodiit taurus, leo inclusus ab Arca leo revertit, & sic de aliis; quotquot autem hanc Virginalem Arcam subeunt, ferinos mores suos ut plurimum exuunt, & qui habitus animantium naturam referebant, abjecta ferocitate, vel humanitate vel prorsus Angelicam naturam representant. Rei huius fidei iussorem unum vel alterum Patrem si adduxero, totam thesin factō etiam horum simul & placidō, more nobis hunc per Annum recepto, fidenter obli- visco, ex quo sole clarius pateat, Libro vitæ cultores Deiparæ inferi- bus cultu destitutos ex eo deleri, & in patentem Orcum iustō Dei iudicio destrudi.

Primus Pater sit Anselmus paulō antè citatus, cuius hæc sunt verba: *Sicut impossibile est, ut illi, à quibus oculos misericordie Mater avertit, convertatur, ita necessarium est, quod illi, ad quos illa oculos pro eis avertit, convertit, justificentur & glorificentur.* Huc certè respicit Deiparæ cultor, quicumque se ipsi obsequiosum præbet filium, illius nomen in Libro vitæ inferi procuret, & inscriptum tueatur, ne iterum deleatur, aut deleto loco suo reponatur. Hanc pereundi impossibilitatem Deiparæ cultores tres alii Patres in terminis terminantibus adscribunt, quos pariter audivisse. S. Ignatius apud Celadam (17) sic loquitur: *Impossibile est aliquem salvari nisi per tuum, o Virgo patrocinium & favorem, quia quicumque salvat Dei iustitia, sua intercessione salvat Mariæ Misericordia.* S. Bernardus (18) super Missus est, hæc habet: *Sicut à te despectus & aversus non est quod pereat, sic ad te reversus, & à te respectus, impossibile est quod pereat.* Rationem moralis huius impossibilitatis veram promittit & exponit Bonav. (19) his verbis: *Qui gratiam Mariæ acquiris, agnoscitur à civibus paradisi, & qui habuerit characterem ejus, annotabitur in libro vitæ.* Hæc Characterem vocat devotionem Marianam, eum à Cælestibus tanquam concivem coli, ac nomen ejus in libro vitæ annotari. Gaudeant ergo Virginis intemeratæ famuli, ac Deiparæ constanti obsequio.

voti clientes, quia nomina eorum scripta sunt in libro vitæ. Nunc promissis stemus, & hæcenus asserta Exemplo fide suâ dignissimò obfirmemus.

Inter 26. Urbes, quæ Brabantiam coronant, antiquissima est Lovanium (Löven) ubi toto terrarum orbe celeberrimam Academiam (sic Beierl. 20. loqui solet) An. 1425. Brabantia Dux Joan. IV. cogno-
 mento *Bonus* erexit, Justo Lipsio, Johanne Molano, Cornelio Janse-
 nio, Thoma Stapletono, Leonardo Lessio, Joanne Lindano, Joanne
 Esthio &c. Viris undique maximis tanquam Professoribus illustratam.
 Est hic loci tanto in cultu ac veneratione Rector Magnificus Acade-
 miæ, ut ex Cæsareo jure nullus etiam Principum eidem ausit primas dis-
 putare. Cum ibi subsisteret Carolus V. gloriosissimæ memoriæ Imperator,
 ipse Cæsar loco cessit Magnifico Rectori, eique primas dedit in
 publico. Scio, testis oculatus, alicubi hodiè jura Rectorum & præemi-
 nentias, etiam per mucidos Nobiles & illiteratos thraones disputari,
 everti. O tempora! ô mores! ad hanc ergò tot nominibus celebrem
 Academiam duo certi & avito stemmate præclari juvenes magnis itineri-
 bus contendebant; nomen utriusque supprimit (21) Liræus, ut illu-
 stri familiæ parcat; nos tamen, ut hic ab illo certius possit distin-
 gui, utrumque baptizemus, dicamusque *Phlegantium*, quem orcus ra-
 puit, *Servatium*, quem Dei Matris misericordia Erebo subtraxit. Ali-
 bi locorum humanioribus literis & Philosophiæ studiis laudabiliter emen-
 sis, Jurisprudentiæ tot inter Doctorum lumina vacaturi, hanc unam
 sibi sedem ex consilio parentum delegerant. Quamdiu domi vel mi-
 noribus Musis vel Aristotelicis physibilitudinationibus sub parentum
 & didascalorum cura strenuam operam navabant, neuter illorum vel in
 potu vel in lusu vel in quocunque pravo commercio exorbitabat; erat po-
 tius uterque summis, infimis illustri speculo, & quidem Archimedeo, quò
 plures alios ad omnem pietatem, eam maximè quæ dicitur Mariana,
 nisi sunt fortiter accendere, potenter inflammare. Tenuit hæc devo-
 tio domi hausta etiam Lovanii alterum in mensem; hòc dilapsò alea
 utrique ita versa est, ut hic etiam illud Christi vaticinium (22) exple-
 retur: *erunt duo in lecto uno: unus illorum assumetur, alter relinquetur,*
 seu quod idem, unus illorum Orco cedet victima, alterum orco subtra-
 het Deipara. Nulla pestis tam horridas edit strages, quantas clades,
 etiam probis parit Societas flygia, & pravorum sodalium confors amor;
 halitu suo justos inficiunt scelerati, si justorum consortio approximent.
 Porro certum est, nullibi dari plures ripaldos in omnem proterviam
 dissolu-

(20) Beierl.
in Theat.
l. 2.

G.
Et horribili
simul ex-
emplo.

(21) Ly-
raeus in
Trifag.
mar.

Hist.

(22) Matt.
24.

dissolutos, in omnem audaciam abjectos, in omne scelus ac flagitium effusos lurcones, quàm in majoribus Stois. Dicuntur artium Univeritates, quas rectius subinde mille pravitate & horribilium flagitiorum dixeris Officinas. Huc trahit nimis privilegiata vivendi libertas, hoc cerceos juvenes, & extra omnem teli jactum positos adolescentes multi ex patria & inferioribus pulpitis in Academicas Univeritates moribus Angelum asportant, sed domum regressi vivacem Diabolum representant. Unde tam misera morum mutatio, & vitæ in pejus acta turpissima metamorphosis? noxia libertas & avernalis societas hos simul atque abdidit, & propè in abyssum præcipitem dedit utrumque. Aderant mox socii ad speciem probi, reverà grandibus flagitiis cooperti, quæ quavis probra novos hospites impellerent. Invitabantur modò ad locos suburbanos, modò ad frequentiores haustus, inde chartarum studio implicati etiam ad luxuriantes choreas sensim sine sensu trahuntur; sic factum, ut eis paulatim Sacra desiperent & scholæ; inde prius lectionibus abesse, sæpè morbos prætexere, sæpè mille alias occupationes causari, res divinas penitus negligere, solis ludicris & negotioso se totos impendere, cultius incedere, & in nympharum dididos cultus & cyprias affabilitates pecunias prodigere, nec quidem pensi Academica scripta habere; verbò, totis viribus in pejus ruere, ad Orcum magnis passibus properare. Non latuit hæc mutatio tantum vigilantiam, qui mirari satis non poterant, sumtus prioribus pensis duplò auctiores necdum sufficere, domum rarius à filiis expediri, peti identidem subsidiariam pecuniarum opem, unà undique monitiones, suspiciones, querelas in horas prognosci; rati plus ultra non dormiendum, alias in Athenas lapsò annò dirigere cogitabant dissolutos fratres; at multiplex scelus ad usque finem annata passa est protelari Justitia divina. Aderant omnibus convivis & palibus mensis, omnibus aleis & fritillis, omnibus conventiculis & ebrietatibus. Nihil illos jactura temporis, nihil pecuniarum misera profusio, nihil tantis destructio, nihil malum nomen aut infamia movebat; perinde illis & malos esse, & malos palàm prædicari. Improba Venus, verticordia pro summo numine utrique colebatur. Annus agebatur sæculi quartus supra millesimum sexcentiesimum, qui sicut Phlegontio exitit, ita Servatio vitalis fuit. Laxabant more suo cupidini suæ franos, lautè & opiparè in condicta popina socii fratre, græcabant. Aderant omne genus cupediæ, aderant risus & jocus, aderant nasci & choraulæ; nullus nec poculis nec epulis erat modus.

tā mensā ibi lusibus & aleis, alibi choreis & tripudiis assatim certatum
 est. Tot cupediis cūm dies non sufficeret, in seram noctem extracta
 est ludendi & helluandi, saltandi & procandi insana libido. Hæc
 inter tripudia & probra se nullus mortalem credidit, multò minùs ad-
 huc nocte illa moriturum. Sed ò mentes verè cæcas, futuri impro-
 vidas, mali jam appropierantis incauta! subtraxit se tam enormibus spur-
 citiis malorum satur Servatius, & foràs digressus, sudores, non Deo sed
 Diabolo sudatos absterfit, postliminio ad suos rediturus, ut primùm au-
 ra frigidore calentes animos refocillârit. Hoc inter cūm solus pro-
 cul à sociorum contubernio remotus foris ageret & respiraret, en morsu-
 cans conscientia tot nequitias solitario exprobrare, pœnas tantæ impie-
 tati admensas intentare, sedentem tristitia & terrore, metu & intem-
 perie velut ace ò perfundere, quibus tandem ita compunctus est, ut
 nuntium contubernio remittere statueret quæsito prætextu, se stoma-
 chò male affectum, domi solitam quietem captaturum. Sic abiit, exces-
 sit, & saluti fuit abitum maturâsse, quàm Orcus irrueret, & prædam
 unguibus prensaret. Pergebant reliqui ceptam interdium telam ad usque
 noctis medium pertexere ludicris intenti & amoribus fescenninis; quos
 inter cūm aliis omnibus palmam præriperet Phlegontius, primus omni-
 um etiam pœnas dedit tot scelerum Nemese divina. Ibat & ipse domum
 suam concubia nocte, grandi scelerum contractorum acervò depressus;
 sed domum ne quidem attigit, fatò præventus amarò, Angiportum cum
 transfret & Cynthiam caneret, hem bini dæmones ex insidiis præsen-
 tem adorti, unguibus orcinis animam è corpore harpagabant, secumq;
 per auram nobilem prædam raptabant, corpore vacuo humi relicto.
 In qualem exitum gulæ ac Veneris studium sortiatur. *Tevent tympanum
 Scytharum, & in puncto ad infernum (23) descendunt.* Phlegontius in fla-
 granti comprehensus, ab orco in orcum raptus est, ut malò illius sem-
 piternò posteri saperent, & maturè desisterent malignari. At quid Ser-
 vatius actum? hic ut flagitiorum satur, somno & crapulâ plenus do-
 mum revertit, se ocius ad quietem composuit; cūm autem vitiis & scy-
 phis crapulato occurreret, se illo die Rosarii mariani pensum non exsol-
 visse, pia consuetudine domi contracta, & nunquam hæctenus medios
 inter prævitates neglecta, in manus sumpsit corollam, eamque Deiparæ
 semisopitus cespitante lingua evolvit; qualis hæc oratio fuerit, crapula,
 somno, & prævia libidine contaminata, pronum est conjicere; utut
 verò lurida & pluribus spurcitiis oblita fuerit oratio, visâ tamen fuit
 fructu suo non caruisse. Audiisti illam Misericordiæ Mater, neque eam
 passa

passa est irritari. Jam aures arrigite Mariani Clientes & obstupescite,
 quàm uberes gratias etiam scelerato peccatori gratiarum Mater contu-
 rit; inde argumentum ducatur à minori, ut ajunt, ad majus: cantu
 fructus vitiiis ebría oratio si parit, quantos pariet in Dei summi grati-
 pientissimè profusa? Necdum Rosarii sui pensum exsolvit, circa
 etis duodecimam musæi sui januam audit foriter pulsari; quærit contu-
 tè ebríus orator, quis fores intempesta nocte laceffat? cui mox for-
 Phlegontius reponit, ego sum; risit ad notam vocem Servatius, & joco
 pulsus elusit, fores tamen non aperuit, sed socio referendas commisit
 nec mora: stridenti se pandit cardine porta, & ante oculos stat orator
 etima Phlegontius, quem cum adhuc vivum esse crederet, inscius, quæ
 actum esset in plateis, joco ulteriore reducem socium Servatium excepit
 & cur tu præter morem tam maturè ex popina? ubi reliqui comilitones
 Sic nempe etiam tu malorum satur quietem captas, ut ceptam hodie re-
 pertexas craftinâ; his dictis, inexpectato nuntiò Servatium percussit Phle-
 gontius hunc in morem sermocinari auditus: ita est ut ais Servatius: hunc
 sum malorum sed audi porro: tuum postabitum se alia scena aperuit: nos
 nos inter contentione, sublata est omnis compositio, & luxuriandi pe-
 lantia: quilibet suas in ædes se recepit, ipsis tamen quid actum sit in via
 scio mihi quid acciderit, jam refero, recens ad te ex plateis translatus. Cum
 solus per illum angiportum titubantem transitum tentarem, & Cyrotus
 lupam meam popinariam voce canerem venerea, en oculus duo in meo
 boli flammeis unguibus irruere, qui corpore terris alliso, animam meam
 in orci barathrum raptabant; tecum adeò funus loquor & quidem de-
 mnatum. Non aliter stupuit, quàm si Jovis ignibus idus esset Serva-
 tius; gelidus per ossa excurrit tremor, qui tantus fuit, ut vix suo
 corpore foetentem animam retineret; sibi nonnihil redditum, his ubi-
 rius verbis præfens spectrum compellavit: ne timeas, Servatius; nihil
 ex me patieris, repeto quod dixi: in reditu à popina binis à diabolo
 oppugnatus, vitam posui, & animam in avernum transmisi, truncò cor-
 poris animâ vacuò, adhuc in angiportu jacente, quod tibi fimo huma-
 dum committitur; tecum adeò damnatus loquor; at scias velim, altero
 codæmon tuum in exitium destinatus, tibi pariter gulam fregisset, nihil
 maturè pravo confortio subtraxisses, & domi Virginis gratiam Romæ
 captâsses; vitam tuam ab exitio servatam esse, uni debes Deiparæ, par-
 ebrioso in strepitu salutatæ; hoc ni fecisses, de tua pariter salute actum
 esset sicut modo actum est de mea; ut verò dictis meis fidem adhibeas
 dubiam, en nunc tuum aspice Phlegontium; hic unà rejectis vestibus re-

tum execrabile corpus Servatio exhibuit: ardebat caput ferrei instar globi, undiq; igniti: flammæ grandes ex oculis profultabant: pectus & ventrem angues rodebant & serpentes: lumbos viperæ dilacerabant & bufones. Exhibita hæc etiam tragædiâ, his ultimum affatus est Servatium præfens Spiritus: disce nunc damnò meò sapere, & te seriò emendare Servati; hæc ego ad te, Altissimi ex imperio, & tuæ Virginis potenti patrocínio coactus. Sic primùm ex oculis Spectrum evanuit, relicto grandi equuleò in Servatii mente. Dedit locum monitis Servatius ex orco profectis; & nec ad Solis reditum moras protraxit. Nocte adhuc media ad RR. PP. Capucinos Matutinò dissentos excurrit, totamque rei transactæ seriem supremo asceseos Capiti recensuit, à quo etiam antè non abscessit, quàm binis Patribus comitatus, in plateis ab Orco peremptum corpus inquireret, & proxima palude cœnobio cõtermina tumularet; regressus inde ad Asceterium, Guardiani pedibus affusus per sacra omnia sacro Cœtui accenseri petiit. Voti damnatus cellam obtinuit, ex qua semper, proxima in palude Socii sui depositum funus ob oculos haberet, frano futurum, si quo casu ab Orco tentaretur. Ita Deo pluribus annis vitam vixit pœnitentem quam etiam sancto fine, hinc, ut sperare licet, ad Superos digressus coronavit.

Videbis hinc Opt. AA. quod maximè Signum sit illud, unde colligi valeat nomina nostra esse Vita ~~no~~ inserta. Signum hoc actu exhibet Virginis Matris constans Cultus. Evolvisset domum ex popina rediit Phlegontius rosarium, utut ebriosus esset, ac pro Cynthia Deiparam madida voce cantasset, nullus dubito, violentos Orci ungues Phlegontius evasisset. Felices ego dixerim ac fortunatos, qui culcui Mariano etiam modico sed continuo & quotidiano addicti, sub tantæ Matris patrocínio commorantur; hi enim sicut à se procul omnem dæmonis assultum profligant, ita fidenter se illa spe refocillant, futurum tandem, ut ope ac patrocínio Matris Dei ante obitum tantam desuper gratiam recipiant, quâ Deò suo reconciliati, in gratia Dei moriantur. Id ergò totis viribus agatur hodie, ut juxta D. Bernardi monitum, non recedat ab ore, non recedat à corde Cultus Deiparæ.

Amen.

D

CON.